

Uniwersytet Papieski
Jana Pawła II
w Krakowie

Wydział Teologiczny Sekcja w Tarnowie

Tarnów, 15 czerwca 2023 r.

PATER VOCUM

„Błogosławionej pamięci Teofil, biskup Aleksandrii, wybrał się do Sketis i bracia, którzy z nim przyszli, poprosili abba Pambo: «Powiedz słowo lub dwa biskupowi, aby zbudować moralnie jego duszę». Lecz starzec odparł: «Jeśli nie zbuduje go moje milczenie, nie ma nadziei, że zbudują go moje słowa». Z perspektywy życia i posługi ks. prof. Antoniego Żurka trzeba by napisać, że to wielkie szczęście, iż nasz Profesor, obcując z myślą ojców, umiał roztropnie akomodować ich wskazania do realiów i wyzwań współczesności. Nie milczał, ale mówił. Jego słowa jako uczonego, dydaktyka, tłumacza, publicysty, a wreszcie kapłana – cenionego rekolekcjonisty, budowały i wciąż budują wszystkich – tak pasterzy, jak i prezbiterów, oraz rzesze wiernych świeckich.

Studenci wręcz uwielbiali jego wykłady. Być może dlatego, iż nasyczone były atrakcyjnie podaną, gruntowną wiedzą; jeśli coś w nich brakowało, to wyłącznie tego jednego – nudy. A jest to błogosławiony „brak”, który oby towarzyszył wszystkim akademickim zajęciom. Nie bez znaczenia była również ta szczypta inteligentnej soli, jak można by nazwać wyrafinowaną ironię, którą Ksiądz Profesor doprawiał swoją dydaktykę. Kryształki owej soli można zresztą znajdować i smakować na wielu polach aktywności Dostojnego Jubilata.

Trudno te pola ogarnąć, a tym bardziej streścić. Szczególne uznanie i wdzięczność należy się Księdzu Profesorowi na pewno za jego wierne zasłuchanie się w głos starożytnego Kościoła. Wiesław Myśliwski, jeden z najwybitniejszych polskich pisarzy obecnej doby, zauważa: „Cały świat jest jedną mową. Gdybyś tak się w ten świat dobrze wsłuchał, mógłbyś nawet usłyszeć, co sto lat temu mówili, a może i tysiące. Bo słowa śmierci nie znają. Jakby jakieś ptaki przezroczyście, raz wypowiedziane, krążą już na wieki ponad nami, tylko, że ich nie słyszymy”. A ksiądz Antoni słyszał te dawne słowa, cierpliwie łowił krążące nad nami, przezroczyście werbalne ptaki. Będąc zaś świadomym, iż słowa, które niosą w sobie ponadczasową, zbawczą prawdę, są nieśmiertelne, przekazywał je współczesnym. Przez niego więc przemawia w teraźniejszym świecie *christianitas antiqua*.

PL 33-100 Tarnów, ul. Piłsudskiego 6
tel./faks +48 14 622 33 31, wt-tarnow@upjp2.edu.pl
wt-tarnow.upjp2.edu.pl

Z tej perspektywy można powiedzieć, iż nasz Profesor stał się ojcem głosów pierwszych chrześcijan; w tym sensie, że ich mowę – naukę, mądrość, przesłanie – najpierw sam zgłębia, a potem przekazuje, czyli niejako rodzi dzisiejszym wyznawcom Chrystusa. Poniekąd dosłownie czyni to jako tłumacz tekstów starożytności chrześcijańskiej. Jego przekłady św. Augustyna zyskały miano wręcz kongenialnych. Tak więc i do ks. prof. Antoniego można by odnieść pochwałę, jaką Joris-Karl Huysmans, konwertyta i klasyk literatury francuskiej, w sobie właściwym, dosadnie ekspresyjnym stylu, wypowiedział o św. Hieronimie: „Stworzył on w Wulgacie język Kościoła, przewietrzył i oczyścił łacinę czasów pogaństwa, która zatruwała rozpustą, cuchnęła okropnie mieszaniną starego capa i róży”.

Warto w tym miejscu przywołać wymowną sentencję wspomnianego Hieronima. Święty Egzegeta, niejako streszczając obserwacje i odczucia wielu współczesnych mu uczniów Chrystusa, zauważał, iż Kościół „uzyskawszy poparcie chrześcijańskich władców, rósł w potęgę i bogactwa, ale w cnoty ubożał”. I właśnie wtedy, wobec takich realiów, na eklezjalną scenę wkroczył św. Antoni. Dzięki Antoniemu Egipskiemu Kościół, wracając do ewangelicznych źródeł, znów zaczął bogacić się w cnoty. Zachowując wszelkie oczywiste różnice i stosowne proporcje można powiedzieć, iż nasz „Antonii Tarnowski” kontynuował dzieło swego wielkiego imiennika. Jako depozytariusz spuścizny patrystycznej oraz niestrudzony szafarz jej skarbów, żyjąc tu i teraz, czynił wszystko, aby tchnienie *christianitas antiqua* ożywiało Kościół nie tylko tarnowski, ale też powszechny. Wspólnota wczesnego chrześcijaństwa jest ewangelicznym zwierciadłem, w którym przeglądając się, Kościół każdej epoki może rozpoznać swe najbardziej charakterystyczne rysy. „Wracamy do dzieciństwa Kościoła – konstatuje ks. prof. Marek Starowiejski – by zacerpnąć z tego dynamizmu i Mocy Ducha pierwszych wyznawców Chrystusa”.

Akademicką społeczność Wydziału Teologicznego Sekcja w Tarnowie Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II w Krakowie, przepelnia radość i duma, iż wśród jej grona posługiwał, piastując wiele odpowiedzialnych funkcji, między innymi dziekana Wydziału, ks. prof. Antoni Żurek, kompetentny i oddany cicerone wprowadzający w eklezjalne misteria chrześcijańskiej starożytności – tarnowski ojciec głosów pierwszych chrześcijan.

Gloria patri vocum!

ks. Marek Kluz

ks. dr hab. Marek Kluz, prof. UPJPII
dzikan Wydziału Teologicznego Sekcja w Tarnowie
Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II w Krakowie